

Prof. zw. dr hab. Zdzisław W. Puślecki
Kierownik Zakładu Gospodarki Międzynarodowej
Wydział Nauk Politycznych i Dziennikarstwa
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

Poznań, 17.07.2014 r.

Ocena

dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej dr Ireneusza KRASIA w związku z postępowaniem kwalifikacyjnym o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o polityce

Dr Ireneusz Kraś ukończył studia wyższe magisterskie w Akademii Rolniczej im. Hugona Kołłątaja w Krakowie – Wydział Handlu i Spółdzielczości Wiejskiej w Rzeszowie w 1992 r. uzyskując tytuł magistra inżyniera na kierunku: „obróć surowcami i produktami rolniczymi”. W okresie trwania studiów, w 1990 roku uzyskał także dyplom Rzeszowskiej Szkoły Menedżerów.

W 2000 roku w Politechnice Częstochowskiej – na Wydziale Zarządzania – ukończył studia podyplomowe w zakresie zarządzania i marketingu a w roku 2001 w Uniwersytecie Łódzkim, na Wydziale Zarządzania, ukończył z wyróżnieniem studia podyplomowe w zakresie „kształcenia z przedsiębiorczości” oraz w Akademii Ekonomicznej im. Karola Adamieckiego w Katowicach – Kolegium Zarządzania – ukończył studia podyplomowe w zakresie: „informatyka w szkole”. Równocześnie pracował w szkolnictwie jako nauczyciel i wychowawca młodzieży. Zwieńczeniem jego pracy pedagogicznej było nadanie najwyższego stopnia awansu zawodowego – nauczyciela dyplomowanego przez Łódzkiego Kuratora Oświaty w 2001 roku. W 2011 roku ukończył szkolenie dla kandydatów na członków rad nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa.

W obszarze zainteresowań badawczych Habilitanta znajdują się problemy związane z funkcjonowaniem polskiego systemu bankowego po 1989 roku. Szczególne zainteresowania badawcze dotyczą działań przygotowawczych polskiego systemu bankowego związanych ze wstąpieniem do Unii Europejskiej. Problematykę tę przedstawił w rozprawie doktorskiej pt. *Działania dostosowawcze polskiego systemu bankowego do standardów Unii Europejskiej w latach 1989–2003*, napisanej pod kierunkiem ks. prof. dra hab. Henryka Skorowskiego na

Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie. Celem badawczym pracy była analiza zmian, jakie musiały nastąpić w polskim systemie bankowym w okresie poprzedzającym wstąpienie do Unii Europejskiej. Działania te miały istotne znaczenie w perspektywie funkcjonowania polskiego systemu bankowego w Unii Europejskiej. Podkreślić należy, że sprawność i efektywność funkcjonowania systemu bankowego państwa warunkuje prawidłowy rozwój gospodarki. Stwarza możliwości rozwoju podstawowych podmiotów gospodarki wolnorynkowej, do których zalicza się przedsiębiorstwa, gospodarstwa domowe i państwo. Przebudowa polskiego systemu bankowego była procesem długotrwałym i trudnym. Obrona pracy doktorskiej miała miejsce 4 lipca 2005 roku na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych UKSW. W dniu 30 października 2005 roku uchwałą Rady Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych UKSW w Warszawie nadano Habilitantowi stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii.

Ocena dorobku naukowo-badawczego

Zainteresowania naukowe Habilitanta skoncentrowane zostały na następujących kierunkach badawczych:

Pierwszy kierunek badań związany jest z zagadnieniami polityki gospodarczej, ze szczególnym uwzględnieniem instytucjonalnej roli banku centralnego. Drugi kierunek badań dotyczy integracji polityczno-gospodarczej Polski w ramach UE a trzeci dynamiki i kształtowania się globalnego porządku politycznego i gospodarczego w świecie. W ramach powyższych kierunków badań Habilitant wskazał 25 odpowiednich publikacji naukowych co łącznie z pracą habilitacyjną stanowi 26 opublikowanych prac naukowych

W zakresie kierunku badań związanego z zagadnieniami polityki gospodarczej, ze szczególnym uwzględnieniem instytucjonalnej roli banku centralnego opublikowano 6 następujących prac:

1. *Polityka banku centralnego a bezpieczeństwo finansowe państwa*, „Przegląd Strategiczny” 2013, nr 1, s. 185–200, ISSN 2084-6991;
2. *Polityka gospodarcza Niemiec przed i w czasie II wojny światowej*, {w:} *Polska wobec zagrożenia ze strony Trzeciej Rzeszy*, H. Ćwiek, Z. Cutter (red.), Częstochowa 2012, s. 357–367, ISBN 978-83-7455-183-0;

3. *Independence of Central Bank as a Basis for Institutional Politics of Monetary Policy*, "Polish Political Science Yearbook" 2012/XLI, s. 444–460, ISSN 0208-7375.;
4. *Przystąpienie Polski do Unii Gospodarczej i Walutowej a niezależność NBP*, „Przegląd Europejski” 2011, nr 2(23), s. 87–102, ISSN 1641-2478;
5. *Ewolucja polskiego systemu bankowego*, „Saeculum Christianum”, R XIII, 2006, nr 2, s. 187–214, ISSN 1232-1575;
6. *Powstanie i status Narodowego Banku Polskiego*, „Seminare. Poszukiwania Naukowe” 2006, t. 23, s. 213–226, ISSN 1232-8766.

W zakresie kierunku badań związanego z zagadnieniami integracji polityczno-gospodarczej Polski w ramach UE opublikowano 14 następujących prac:

1. *Dostosowania instytucjonalne NBP przed wejściem do Unii Gospodarczej i Walutowej*, {w:} *Instytucjonalny wymiar członkostwa Polski w UE*, I. Kraś (red.), Wyd. AJD, Częstochowa 2014, s. 59-82, ISBN 978-83-7455-359-9;
2. *Чи потрібний Євросоюзу валютний фонд?* „Гілея: науковий вісник” Збірник наукових праць, Випуск 68, Київ 2013, s. 709–717;
3. *Działania Niemiec na rzecz ratowania strefy euro*, „Stosunki Międzynarodowe. International Relations” 2011, nr 3–4 (t. 44), s. 215–227, ISSN 0209-0961;
4. *Kryteria optymalnych obszarów walutowych a poszerzenie strefy euro*, [w:] *Biegunowość i dynamika sceny globalnej w pierwszej dekadzie XXI wieku*, J. Świeca, I. Kraś, M. Soja (red.), Częstochowa 2011, s. 109–126, ISBN 979-83-7455-185-4;
5. *Bezpieczeństwo energetyczne Unii Europejskiej*, „Res Politicae”, t. IV, Częstochowa 2011, s. 35–48, ISBN 979-83-7455-233-2, ISSN 1897-4066;
6. *Europejski System Banków Centralnych instytucją o cechach państwa federacyjnego*, „Athenaeum. Polskie Studia Politologiczne”, vol. 25, Toruń 2010, s. 147–157, ISSN 1505-2192;

7. *Integracja gospodarczo-polityczna z UE warunkiem bezpieczeństwa Polski*, „Zbliżenia Cywilizacyjne”, t. VI, Włocławek 2010, s. 83–106, ISSN 1896-4087;
8. *Od unii celnej do unii gospodarczej – polska perspektywa*, {w:} *Unia Europejska w XXI wieku. Polityczno-prawna wspólnota interesów*, R. Riedel (red.), Toruń 2010, s. 138–158, ISBN 978-83-7611-454-5;
9. *Czynniki opóźniające wejście Polski do strefy euro*, „De Doctrina Europea. Roczniki Instytutu Europeistyki”, t. VII, Sosnowiec 2010, s. 123–134, ISSN 1733-5019 ;
10. *Polityka kursu walutowego przed wstąpieniem do Unii Gospodarczej i Walutowej*, „Seminare. Poszukiwania Naukowe”, t. 28, Kraków – Piła – Warszawa – Wrocław 2010, s. 139–150, ISSN 1232-8766;
11. *Znaczenie czynnika czasu w procesie wchodzenia Polski do systemu euro*, „De Doctrina Europea. Roczniki Instytutu Europeistyki”, t. VI, Sosnowiec 2009, s. 183–198, ISSN 1733-5019;
12. *Geneza międzynarodowej integracji polityczno-gospodarczej w Europie*, „Resovia Sacra”, R 16, Rzeszów 2009, s. 255–272, ISSN 1234-8880;
13. *Niezależność polityczna Europejskiego Banku Centralnego*, „Res Politicae”, t. III, Częstochowa 2009, s. 269–283, ISBN 978-83-7455- 109-0, ISSN 1897-4066.
14. *Instytucjonalny wymiar członkostwa Polski w UE*, I. Kraś (red.), Wyd. AJD, Częstochowa 2014, ss. 215 , ISBN 978-83-7455-359-9.

W zakresie kierunku badań związanego z zagadnieniami dynamiki i kształtowania się globalnego porządku politycznego i gospodarczego w świecie opublikowano 2 następujące prace:

1. *Mechanika sceny międzynarodowej. Nowe wyzwania w nowej epoce*, I. Kraś, B. Matsili, M. Soja (red.), Wyd. AJD, Częstochowa 2013, ss. 361, ISBN 978-83-7455-275-2;
2. *Biegunowość i dynamika sceny globalnej w pierwszej dekadzie XXI wieku*, J. Świeca, I. Kraś, M. Soja (red.), Częstochowa 2011, ss. 172, ISBN 979-83-7455-185-4.

Sumaryczny Impact factor, publikacji naukowych według listy *Journal Citation Reports (JCR)* - 0

Liczba cytowań publikacji według bazy *Web of Science* - 0

Indeks Hirscha publikacji według bazy *Web of Science* - 0

European Reference Index for the Humanities (ERIH) - 0

Cytowanie publikacji według bazy *Google Scholar* - 1

Polityka kursu walutowego przed wstąpieniem do Unii Gospodarczej i Walutowej, „Seminare. Poszukiwania Naukowe”, t. 28, Kraków – Piła – Warszawa – Wrocław 2010, s. 139–150, ISSN 1232-8766

Opublikowane recenzje:

1. Marzena Sobol, *Polityka pieniężna Narodowego Banku Polskiego w drodze do euro*, CeDeWu Wydawnictwa Fachowe, Warszawa 2008, ss. 260, „Res Politicae”, t. IV, Częstochowa 2011, s. 321–325, ISBN 979-83-7455-233-2, ISSN 1897-4066.
2. Sławomir I. Bukowski, *Euro zone. A perspective of expanding UE about Poland and other Central and East European countries*, PWE, Warszawa 2007, s. 196, „De Doctrina Europea. Roczniki Instytutu Europeistyki”, t. VI, Sosnowiec 2009, s. 207–212, ISSN 1733-5019.
3. Michał Pronobis, *Polska w strefie euro [Poland in the Eurozone]*, C.H. Beck Publishing Company, Warsaw 2008, pp. 182, “Polish Political Science Yearbook” 2009, vol. XXXVIII, Toruń 2009, s. 248–253, ISSN 0208-7375.

Referaty wygłoszone na konferencjach naukowych:

1. Międzynarodowa Konferencja Naukowa: „System niepolarny w strukturze współczesnego świata”, 24–25 października 2010, Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie (wygłoszony referat: *Kryteria optymalnych obszarów walutowych a poszerzenie strefy euro*).
2. XII Europejska Konferencja Naukowa: „Europa i Unia Europejska wobec kryzysu. Diagnozy, rozwiązania i scenariusze na przyszłość”, 2–3 lutego 2012, Collegium Polonicum, Słubice (wygłoszony referat: *Co dalej ze strefą euro?*).
3. II Ogólnopolski Kongres Politologii: „Polska i Europa wobec wyzwań współczesnego świata”, 19–21 września 2012, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

- (wygłoszony referat: *Funkcja stabilności finansowej NBP w dobie światowego kryzysu*).
4. XIII Europejska Konferencja Naukowa: „*Europa i Unia Europejska wobec kryzysu. Diagnozy, rozwiązania i scenariusze na przyszłość*”, 7–8 lutego 2013, Collegium Polonicum, Słubice (wygłoszony referat: *Reakcja banków centralnych na światowy kryzys*).
 5. Konferencja Naukowa: „*Polityka zagraniczna i polityka bezpieczeństwa państw Europy Środkowej i Wschodniej w ujęciu paradygmatu geopolityki na przełomie XX/XXI wieku*”, 20 marca 2013, Instytut Europeistyki Uniwersytetu Warszawskiego (wygłoszony referat: *Polityka bezpieczeństwa finansowego banku centralnego państwa*).
 6. Konferencja Naukowa „*Polityka Polska w Europie – tradycje, współczesność, wyzwania przyszłości*”, 28 maja 2013, Zakład Nauk Humanistycznych, Politechnika Rzeszowska (wygłoszony referat: *Dostosowania instytucjonalne NBP przed wejściem do Unii Gospodarczej i Walutowej*).
 7. Międzynarodowa Konferencja Naukowa „*Narodowa konsolidacja i europejska integracja Ukrainy*”, 31 października – 1 listopada 2013, Instytut Historii, Politologii i Stosunków Międzynarodowych, Przykarpaccy Uniwersytet Narodowy im. Wasyla Stefanyka w Iwano-Frankowsku (Ukraina) (wygłoszony referat: *Instytucjonalne uwarunkowania działania banku centralnego w Unii Europejskiej*).
 8. Seminarium naukowe „*Bilans polskiego członkostwa w Unii Europejskiej*” w ramach cyklu seminariów: „*Dziesięć seminariów na dziesięciolecie członkostwa Polski w Unii Europejskiej*”, pod honorowym patronatem Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Polsce, 20 styczeń 2014 r., Instytut Europeistyki Uniwersytet Warszawski oraz Katedra Prawa Europejskiego Szkoła Główna Handlowa (udział w panelu dyskusyjnym *Polska – gra o przyszłość*).
 9. XIV Europejska Konferencja Naukowa „*Europa XXI w. Polska, Europa i Świat. 10 lat po rozszerzeniu Unii Europejskiej z roku 2004. Diagnozy i scenariusze na przyszłość*”, 6-7 luty 2014, Collegium Polonicum, Słubice (wygłoszony referat: *Czy Polska powinna przystąpić do unii bankowej?*).

Kierownictwo w projektach badawczych:

- kierownik projektu badawczego „*Instytucjonalny wymiar członkostwa Polski w Unii Europejskiej*”, realizowanego we współpracy z ośrodkami naukowymi w Polsce w latach 2012–2013. W projekcie wzięli udział: prof. Tadeusz Wallas – Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu, dziekan Wydziału Nauk Politycznych i Dziennikarstwa; prof. Bogusław Jagusiak – Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie, kierownik Zakładu Bezpieczeństwa; dr Mikołaj J. Tomaszuk – Uniwersytet im. A. Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Nauk Politycznych i Dziennikarstwa; mgr Adrian Chojan – Polska Akademia Nauk, Instytut Studiów Politycznych, Zakład Europeistyki; dr Jolanta Szymańska – współpracownik, Uniwersytet Warszawski, Instytut Europeistyki; dr Małgorzata Soja – Akademia im. Jana Długosza w Częstochowie, Instytut Nauk Politycznych; dr Jacek Kraś – Uniwersytet Rzeszowski, Zakład Obsługi Ruchu Turystycznego.

Udział w projektach badawczych:

- indywidualna realizacja projektu badawczego „*Integracja polityczno-gospodarcza Unii Europejskiej*”, w latach 2011–2012; udział w konferencjach: XII Europejska Konferencja Naukowa: „Europa i Unia Europejska wobec kryzysu. Diagnozy, rozwiązania i scenariusze na przyszłość”, 2–3 lutego 2012, Collegium Polonicum, Ślubice; II Ogólnopolski Kongres Politologii: „*Polska i Europa wobec wyzwań współczesnego świata*”, 19–21 września 2012 r., UAM w Poznaniu; Seminarium Naukowe: „*Unia Europejska – Quo Vadis?*”, Katedra Europeistyki Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 19 grudnia 2011; artykuły: *Działania Niemiec na rzecz ratowania strefy euro*, „Stosunki Międzynarodowe. International Relations” 2011, nr 3–4 (t. 44); *Przystąpienie Polski do Unii Gospodarczej i Walutowej a niezależność NBP*, „Przegląd Europejski” 2011, nr 2(23).
- projekt badawczy „*System niepolarny w strukturze współczesnego świata*”, 2011, publikacja pracy zbiorowej pod redakcją J. Świecy, I. Krasia, M. Soji, *Biegunowość i dynamika sceny globalnej w pierwszej dekadzie XXI wieku*, Częstochowa 2011.
- projekt badawczy: „*Między regionalizmem a globalizmem. Procesy stabilizacyjno-integracyjne oraz kryzysy w strukturze świata niepolarnego*”, 2010; organizacja

konferencji „System niepolarny w strukturze współczesnego świata”, Częstochowa
24–25 października 2010 r.;

Ogólnie dorobek naukowy dr Ireneusza Krasia według wykazu osiągnięć naukowych obejmuje pracę habilitacyjną, 3 prace zbiorowe w tym jedna pod własną i dwie pod wspólną redakcją, 19 artykułów i rozdziałów w monografiach naukowych oraz 3 recenzje. Łączny dorobek publikacyjny Habilitanta obejmuje zatem 26 opublikowanych pozycji naukowych w tym wszystkie po doktoracie. Ponadto oprócz wymienionych pozycji naukowych w dorobku znajduje się także praca doktorska. Opracowania naukowe Habilitanta odznaczają się nie tylko dociekliwością badawczą, ale także stale doskonalonym warsztatem naukowym, wagą wyciąganych wniosków oraz rzetelną podbudową teoretyczną. Równocześnie powyższe prace naukowe dotyczą aktualnych i ważnych problemów badawczych. Warto podkreślić, że dorobek naukowy Habilitanta obejmuje również publikacje w językach obcych. Ponadto oprócz dorobku publikacyjnego w dorobku naukowym Habilitanta znajduje się 9 referatów wygłoszonych na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych, kierownictwo w jednym projekcie badawczym i udział w trzech innych projektach badawczych.

Z uwagi na szerokie udokumentowanie i nowe ujęcie oraz indywidualne spojrzenie na rozpatrywane zagadnienia mieszczące się w ramach wymienionych wcześniej trzech głównych kierunków badań, oceniane prace ogólnie wnoszą wartościowy wkład do dotychczasowych osiągnięć naukowych w danych dziedzinach badań. Zagadnienia te są zarazem ważne i aktualne z punktu widzenia teoretycznego i poznawczego. Stanowią zatem podstawę do podjęcia dalszych kroków formalnych związanych z postępowaniem habilitacyjnym.

Ocena rozprawy habilitacyjnej

W dotychczasowym dorobku publikacyjnym Habilitanta najważniejsze miejsce zajmuje praca habilitacyjna zatytułowana „*Rola Narodowego Banku Polskiego w polityce gospodarczej Polski w latach 1997-2010*”. Charakter problemu, który został ujęty w tytule monografii wskazując także w ten sposób jej cel, zaważył na strukturze pracy. Całość monografii w objętości 329 stron składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów, zakończenia i

bibliografii. Należy jednocześnie podkreślić, że myśl przewodnia pracy, wokół której prowadzona była analiza, jest dobrze eksponowana. Było nią przedstawienie i wyjaśnienie roli, jaką pełni Narodowy Bank Polski w polityce gospodarczej Polski. Ważność tej kwestii stanowiło równocześnie uzasadnienie wyboru tematu pracy. Warto podkreślić, że działanie NBP według klasycznego modelu banku centralnego w gospodarce rynkowej spowodowało, że stał się on równorzędnym podmiotem w stosunku do rządu. W takiej sytuacji rząd przestał być jedynym podmiotem realizującym politykę gospodarczą państwa. Obok rządu pojawił się zatem równoprawny partner odpowiedzialny za realizację polityki walutowej lub monetarnej albo jak przyjął autor polityki pieniężnej. W rezultacie, odpowiadając za politykę walutową NBP wpływa na rząd, dzięki czemu jego działanie staje się bardziej efektywne. W nowych realiach, szczególnie od 1997 r., NBP bierze udział w rozwiązywaniu problemów, które niesie za sobą funkcjonowanie gospodarki rynkowej. Nowym wyzwaniem związanym ze zmianą roli NBP w polityce gospodarczej państwa był kryzys finansowy i ekonomiczny lat 2008-2010.

Budowa wywodów w pracy jest logiczna i przedstawia się następująco: we wstępie przedstawiono cel pracy, uzasadnienie wyboru tematu, hipotezę badawczą, podejście metodologiczne i metody badawcze. Celem głównym pracy była analiza prawno-instytucjonalnej działalności NBP w realizacji polityki gospodarczej Polski. Autor sformułował także we wstępie hipotezę badawczą, wokół której skoncentrowana została treść pracy. Odzwierciedla ona równocześnie omawiane w pracy problemy teoretyczne i praktyczne. Dla realizacji podjętego zdania badawczego Autor zaproponował takie metody badawcze jak: historyczną, instytucjonalno-prawną, porównawczą, systemową i decyzyjną. W rozdziale pierwszym omówiona została bankowość centralna w Polsce w ujęciu historycznym, w rozdziale drugim przedstawiono strukturę organizacyjną i proces podejmowania decyzji w Narodowym Banku Polskim, w rozdziale trzecim Autor skoncentrował swoją uwagę na funkcjach i celach NBP w polityce gospodarczej Polski, w rozdziale czwartym przedstawił ustrojowy model realizacji polityki pieniężnej a w piątym dokonał oceny skuteczności modelu banku centralnego w Polsce. W zakończeniu zawarto wnioski i uogólnienia wynikające z przeprowadzonej analizy badawczej. W każdym z pięciu rozdziałów znajduje się kilka podrozdziałów zawierających szczegółową analizę poszczególnych problemów.

Podjęta problematyka badawcza jest ważna w swoim aspekcie poznawczym oraz użytkowym, mająca wiele wątków, które poddane były analizie badawczej. Tak zakreślony

temat rozprawy wymagał jednak podjęcia wielu kwestii dotyczących aspektów związanych przede wszystkim z kwestiami decyzyjnymi. Autor rozprawy skoncentrował się na analizie najważniejszych zagadnień podnoszonych w literaturze przedmiotu dotyczących prawnoinstytucjonalnej działalności NBP i jej wpływu na realizację polityki gospodarczej Polski. Na podstawie literatury przedmiotu i własnych analiz, sformułował wartościowe wnioski i uogólnienia mające istotne znaczenie dla teoretycznego i praktycznego wykorzystania. Charakter problemu, który Autor ujął w tytule pracy formułując w ten sposób jej cel wpłynął na strukturę monografii. Jest ona zwarta a myśl przewodnia, wokół której prowadzona była analiza jest dobrze eksponowana.

W początkowej części pracy skupiono się na strukturze organizacyjnej i procesie podejmowania decyzji przez NBP. W ramach struktury organizacyjnej przedstawiono funkcjonowanie organów NBP: Prezesa NBP, Zarządu NBP i Rady Polityki Pieniężnej. Istotną wartość pracy stanowi przedstawienie działalności Centrali i oddziałów NBP co dotychczas było pomijane w opracowaniach dotyczących tych zagadnień. Stąd też podjęcie tej problematyki można uznać jako uzupełnienie dotychczasowych analiz badawczych, co równocześnie stanowi nową wartość dodaną do istniejącego stanu badań w danej dziedzinie.

Ważnym problemem poruszonym w rozprawie były rozważania dotyczące funkcji i celów NBP w polityce gospodarczej Polski. W ramach tego zagadnienia przedstawiono ustawowe ujęcie celów, zadań i funkcji NBP. W dalszej części ukazano funkcje realizowane przez NBP w ramach polityki gospodarczej. Istotnym elementem dociekań naukowych związanych z rolą NBP w polityce gospodarczej Polski było ukazanie modelu ustrojowego realizacji polityki pieniężnej. W ramach tego problemu skupiono się na zagadnieniach związanych z niezależnością NBP w wymiarze instytucjonalnym, personalnym, funkcyjnym i finansowym. Wymiar niezależności instytucjonalnej NBP związany jest z tym, że władze polityczne państwa nie mają prawa ingerencji w jego działalność w celu ukierunkowania prowadzonej przez niego polityki walutowej. Niezależność personalna dotyczy zapewnienia szerokiego zakresu niezależności osobom wchodzącym w skład organów NBP, czyli Prezesa NBP, Zarządu NBP oraz członków Rady Polityki Pieniężnej. Uprawnienia NBP do samodzielnego kształtowania i realizacji polityki pieniężnej związane są z wymiarem niezależności funkcjonalnej. Niezależność funkcjonalna oznacza, że bank centralny państwa powinien mieć możliwość prowadzenia polityki walutowej podporządkowanej realizacji jednego celu a mianowicie stabilności cen. Z kolei niezależność finansowa NBP jest rozumiana jako zapewnienie samofinansowania się banku centralnego.

Ma ona być realizowana w oparciu o wyodrębnione i niezależne od rządu fundusze. Istotną kwestią z punktu widzenia niezależności banku centralnego jest funkcjonowanie NBP po uchyleniu derogacji.

W tej części pracy Autor odnosi się do kwestii zasilania banków komercyjnych w płynność finansową. Trzeba jednak zauważyć, że Autor wprowadzie wspomina o dwustopniowym systemie bankowym w Polsce nazywając go systemem dwuszczeblowym lecz nie precyzuje dokładniej funkcjonującego w Polsce systemu bankowego. Ogranicza się jedynie do terminologii banków komercyjnych co nie jest terminologią precyzyjną. W Europie funkcjonują bowiem dwa systemy bankowe a mianowicie model niemiecki z bankami uniwersalnymi i model anglo-saski z bankami komercyjnymi i inwestycyjnymi. Należało zatem wskazać, że w Polsce funkcjonuje model niemiecki z bankami uniwersalnymi, które pełnią funkcję banków komercyjnych i inwestycyjnych. Banki komercyjne różnią się bowiem wyraźnie od banków inwestycyjnych a różnica zasadza się przede wszystkim na długości udzielanych kredytów. Banki komercyjne udzielają kredytów krótkoterminowych na jeden rok, półtora roku, do trzech lat a banki inwestycyjne udzielają kredytów na okres dłuższy niż trzy lata. Z uwagi na to, iż w Polsce funkcje te najczęściej realizowane są w tym samym banku są to więc banki uniwersalne a nie komercyjne.

Szkoda również, że poza wzmianką na str. 173 w tej części pracy i w ogóle w całej pracy nie ustosunkowano się szerzej do takich narzędzi polityki walutowej jakimi są kursy walutowe ustalane w Polsce przez Radę Ministrów i Radę Polityki Pieniężnej. Walutowe środki regulowania importu mogą bowiem wywierać istotny wpływ na ceny towaru, wielkość obrotów handlowych oraz ich strukturę towarową i geograficzną. Manewrując kursem walutowym i zmieniając parytet walutowy, w znacznej mierze można wpływać na ceny towarów eksportowanych i importowanych. Powszechnie znany jest efekt działania kursu walutowego, kiedy jego obniżenie czyli dewaluacja prowadzi do wzrostu zdolności konkurencyjnej kraju dewaluującego swoją walutę i jednocześnie utrudnia realizację towarów zagranicznych na rynku wewnętrznym tego kraju. Dewaluacja waluty jak gdyby tworzy dodatkową barierę importową, stwarzającą przeszkodę do realizacji towarów zagranicznych i równocześnie prowadzi do pojawienia się swego rodzaju subsydium eksportowego na wszystkie towary eksportowane oraz do obniżenia cen eksportowych. Dewaluacja waluty krajowej może więc doprowadzić do zwiększenia ceny towaru importowanego tak samo jak dodatkowy podatek importowy czy cło. Należy jednak podkreślić, że rzeczywiste podniesienie cen towarów importowanych zależy nie tylko od rozmiarów dewaluacji waluty. Zmiany cen związane są bowiem z

działaniem szeregu czynników, takich jak koniunktura ogólnoeconomiczna, popyt i podaż towarów, rozwój inflacji i szereg innych przyczyn. Dewaluacja wszelako zawsze określa ogólne tendencje zmian cen na towary importowane.

Jeżeli dewaluacja waluty zwiększa efektywność działania barier ochronnych i powodując wzrost cen na towary importowane, wprowadza dodatkowe przeszkody dla importu, to rewaluacja walut działa wprost przeciwnie. Przyspiesza ona mianowicie wzrost cen na towary eksportowane i hamuje wzrost cen na towary przywożone z zagranicy. Teoretycznie rewaluacja waluty przy określonym współdziałaniu innych czynników ekonomicznych może doprowadzić do bezpośredniej obniżki cen na towary importowane, innymi słowy, rewaluacja waluty obniża barierę protekcyjną względem towarów zagranicznych.

Wysoki kurs walutowy utrzymujący się przez długi okres może przyczyniać się do daleko idących zmian w poziomie równowagi gospodarczej. Kurs walutowy daje sygnały konsumentom i producentom o kształtowaniu się cen, które w danym okresie nie odpowiadają poziomowi wzajemnych stosunków ekonomicznych i mogą poważnie zniekształcać produkcję i handel.

Istnieje jeszcze jedna ważna linia wzajemnych powiązań między kursem walutowym a poziomem ochrony rynku wewnętrznego. Jest nią inflacyjny spadek wartości pieniądza i zmiany cen towarowych. Sprawa polega na tym, że inflacja rozwija się w różnych krajach w sposób nierównomierny. W rezultacie zmienia się poziom i stosunek cen towarowych, zdolność walut krajowych odchyła się od ich oficjalnego parytetu, a niejednokrotnie ulega oderwaniu od kursu walutowego. W tych przypadkach, kiedy zmiany cen towarowych w kraju i poza jego granicami prowadzą do tego, iż zdolność nabywcza waluty krajowej wewnątrz kraju przewyższa jej kurs oficjalny, przedsiębiorcy tego kraju, występując na rynku zewnętrznym, w istocie mają możliwość sprzedaży swoich towarów po cenach konkurencyjnych. Z drugiej strony, towary pochodzące z zagranicy znajdują się w mniej sprzyjających warunkach konkurencyjnych na rynku wewnętrznym danego kraju. Przed towarami zagranicznymi pojawia się bowiem niewidzialna, lecz istniejąca i w pełni spełniająca swoje zadania bariera ochronna utrudniająca import.

Autor słusznie wskazuje również, iż wzrost popytu konsumpcyjnego jest jednym z czynników powodujących wzrost gospodarczy. Dalej pisze także zasadnie, że przyczynia się on też do wzrostu produkcji i pobudzania inwestycji (. 173). W tym kontekście należało także wskazać, iż we wzroście produkcji i pobudzania inwestycji niezwykle ważną rolę pełnią oszczędności prowadzące do akumulacji kapitału i w konsekwencji do wzrostu inwestycji.

Warto tu też podkreślić ścisłą zależność między oszczędnościami i rozwojem gospodarczym. Następstwem braku oszczędności jest bowiem osłabienie wzrostu gospodarczego i w dalszej kolejności rozwoju gospodarczego. Jedynym sposobem na wyjście z takiej sytuacji jest napływ kapitału zagranicznego, który oprócz stron pozytywnych niesie ze sobą zjawiska negatywne jak na przykład przechwytywanie dochodów i przenoszenie ich za granicę, co szczególnie widoczne jest w państwach słabiej rozwiniętych.

Pisząc o kwestiach bezrobocia i inflacji (s. 174), dla bardziej jeszcze konkretnego przedstawienia tych zagadnień i powiązania ich z teorią można było przywołać interpretację krzywej Philipsa. Wyraża ona odwrotną zależność między stopą inflacji a stopą bezrobocia a mianowicie według niej wzrost inflacji powoduje zmniejszenie stopy bezrobocia, a zmniejszenie inflacji powoduje wzrost stopy bezrobocia. Podkreślić przy tym należy, że w latach 60. XX w. zmiany stóp inflacji i bezrobocia w krajach wysoko rozwiniętych były zgodne z krzywą Phillipsa i dlatego została ona włączona do zestawu teoretycznych narzędzi keynesizmu i stała się teoretyczną podstawą prowadzenia polityki gospodarczej, tzw. precyzyjnego strojenia. Gdy u steru rządów były partie socjaldemokratyczne, z reguły wybierały strategię wyższego poziomu inflacji i niższej stopy bezrobocia, partie konserwatywne zaś odwrotnie — niższy poziom inflacji i wyższy poziom bezrobocia. Za pomocą krzywej Phillipsa można było oszacować koszty prowadzonej polityki: jaką cenę, w postaci zwiększenia bezrobocia, zapłaci gospodarka za zmniejszenie inflacji lub o ile wzrośnie inflacja, gdy zostanie zredukowane bezrobocie. W latach 70. XX wieku wystąpiło zjawisko stagflacji, które podważyło słuszność krzywej Phillipsa. Spowodowało to kryzys ekonomii keynesowskiej i zamieszanie wśród polityków gospodarczych. Krzywa Phillipsa została zmodyfikowana przez M. Friedmana, który uzależnił jej przebieg od oczekiwań inflacyjnych. Uzyskał dzięki temu rodzinę krótkookresowych krzywych Phillipsa różniących się poziomem oczekiwań inflacyjnych.

Biorąc pod uwagę przebieg oczekiwań inflacyjnych istotne jest wskazanie, że im wyższe jest oczekiwanie inflacyjne, tym wyżej w układzie współrzędnych była umiejscowiona dana krzywa Phillipsa. Ponadto Friedman wprowadził długookresową pionową krzywą Phillipsa. Jej położenie określa tzw. naturalna stopa bezrobocia. W krótkich okresach możliwe są odchylenia rzeczywistej stopy bezrobocia od stopy naturalnej. Dokonuje się wtedy ruch po krótkookresowych krzywych Phillipsa, na przykład ekspansywna polityka pieniężna prowadzi do zmniejszenia bezrobocia i zwiększenia inflacji, a restrykcyjna polityka pieniężna do zwiększenia bezrobocia i zmniejszenia inflacji. W długim okresie zmiany

podaż pieniądza powodują zmianę oczekiwań inflacyjnych i przejście na kolejną krzywą Phillipsa. Bezrobocie powraca do poziomu naturalnego, a trwałej zmianie ulega inflacja. Oznacza to, że odwrotna zależność między inflacją a bezrobociem, opisana przez Phillipsa, występuje w krótkich okresach a nie występuje natomiast w długim okresie. Wynikają z tego zupełnie odmienne postulaty dla polityki gospodarczej, opisane w ekonomii podaży.

Kolejnym zagadnieniem podjętym w omawianej dysertacji, uznanym za istotny element modelu ustrojowego polityki pieniężnej, była kwestia relacji NBP z instytucjami funkcjonującymi w państwie polskim. Zalicza się do nich Parlament, Radę Ministrów, Prezydenta RP, Komitet Stabilności Finansowej, Komisję Nadzoru Finansowego, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Najwyższą Izbę Kontroli i Trybunał Konstytucyjny. Dokonano tu również omówienia instrumentów polityki pieniężnej.

Ocena skuteczności modelu banku centralnego w Polsce została przedstawiona pod kątem efektywności realizacji celu inflacyjnego. Ważne znaczenie dla realizacji tego celu miała strategia bezpośredniego celu inflacyjnego. Efektywność funkcjonowania NBP została oceniona w okresie wprowadzania bezpośredniego celu inflacyjnego i w okresie stabilizacji inflacji. W początkowych rozważaniach w tej części pracy Autor wskazuje, że o sile nabywczej pieniądza decyduje powszechna akceptowalność oparta na zaufaniu społeczeństwa do pieniądza (s. 180). Stwierdzenie to jest jednak prawdziwe tylko częściowo, ponieważ w rzeczywistości o sile nabywczej pieniądza decyduje siła gospodarcza danego państwa. Istnieje bowiem ścisła zależność między wzrostem gospodarczym i wzrostem wartości danej waluty. W dalszej części pracy przedstawiono wpływ legitymizacji NBP na skuteczność jego działań. Uzyskanie przez bank centralny państwa legitymizacji, czyli poparcia dla swoich działań, związane jest z jego wiarygodnością. Wiarygodność ma szczególne znaczenie w przypadku prowadzenia polityki pieniężnej przez NBP. Ostatnim aspektem oceny skuteczności NBP jest odpowiedzialność demokratyczna. Autor słusznie podkreśla, że współcześnie funkcjonujący bank centralny państwa, w przypadku Polski NBP, powinien ponosić odpowiedzialność demokratyczną za realizowane przez siebie cele. Realizacji niezależnej polityki pieniężnej przez NBP powinien przy tym towarzyszyć publiczny mechanizm jej oceny.

Niepotrzebnie w końcowej części pracy pojawiły się powtórzenia zamieszczone we wstępie (s.293). Potrzebne byłoby tu raczej jedynie ustosunkowanie się do celu pracy czy został on zrealizowany oraz czy została potwierdzona hipoteza badawcza. Do tej ostatniej

kwestii znajduje się odniesie, ponieważ Autor wskazuje, iż hipoteza badawcza została zweryfikowana w zasadzie pozytywnie (s. 293).

W tej części pracy zawarto syntetyczne podsumowanie podjętych w pracy rozważań. Znalazły się w niej prawidłowe i równocześnie wartościowe wnioski oraz uogólnienia wynikające z przeprowadzonej analizy badanego problemu.

Praca opatrzona została szeroką bibliografią ss. 303-329. W pracy wykorzystano materiały źródłowe, akty prawne, pozycje zwarte, artykuły i materiały internetowe.

Oceniana rozprawa jest niewątpliwie cennym opracowaniem omawianej w niej problematyki. Wywody prowadzone są w sposób logiczny, przejrzysty z dbałością o szczegóły narracji. Habilitant prowadząc szereg różnych wątków nie gubi się w nich, wyraźnie oddzielając własne przemyślenia od stanowisk innych autorów.

W konkluzji stwierdzam, że praca habilitacyjna dr Ireneusza Krasia stanowi oryginalne rozwiązanie problemu badawczego, oraz wnosi nowe wartościowe elementy do dotychczasowych osiągnięć w zakresie badań prawno-instytucjonalnej działalności NBP w realizacji polityki gospodarczej Polski. Wkład Autora rozprawy do dorobku naukowego wyraża się przede wszystkim w kompleksowym ujęciu i uaktualnieniu wiedzy naukowej w analizowanej dziedzinie badań z uwzględnieniem występujących wzajemnych zależności pojęciowych i gospodarczych. W rezultacie zrealizowano cele o charakterze teoretycznym i poznawczym.

Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej

Pracę dydaktyczną w szkole średniej Habilitant rozpoczął w 1998 roku w Liceum Technicznym w Przedborzu na podstawie umów cywilnoprawnych. Od 2000 roku podjął pracę w tej szkole na podstawie umowy o pracę. W 2003 roku rozpoczął pracę w Zespole Szkół Ponadgimnazjalnych w Przedborzu.

Pracę w charakterze nauczyciela akademickiego podjął w 2009 roku w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Zarządzania w Łodzi (obecnie Społeczna Akademia Nauk) i prowadzi w niej zajęcia dydaktyczne w formie wykładów i ćwiczeń z przedmiotu *socjologia*. W roku akademickim 2007/2008 podjął pracę w Instytucie Nauk Politycznych Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie na podstawie umów cywilnoprawnych i prowadził zajęcia

dydaktyczne w formie wykładów i ćwiczeń z *finansów państwa i samorządu terytorialnego*. Od roku akademickiego 2008/2009 pracował jako adiunkt w Zakładzie Współczesnych Stosunków Międzynarodowych i Studiów Europejskich. W wyniku restrukturyzacji INP AJD w Częstochowie, od roku akademickiego 2012/2013 pracuje w Zakładzie Geopolityki i Współczesnych Konfliktów.

Uczestnictwo w konferencjach i seminariach naukowych:

1. Międzynarodowa Konferencja Naukowa organizowana przez NBP: *„Towards a more integrated and stabile Europe; challenges ahead of the Euro Area and Central, Eastern and Southeastern Europe”*, Warszawa, 21–22 października 2011.
2. Międzynarodowa Konferencja Naukowa: *„Samorząd miejski i jego elity”*, Instytut Nauk Politycznych Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie, 13/14 października 2011, Złoty Potok (udział w dyskusji nt. polityki finansowej samorządów).
3. Seminarium Naukowe: *„Unia Europejska – Quo Vadis?”*, Katedra Europeistyki Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 19 grudnia 2011 (udział w dyskusji nt. utworzenia unii fiskalnej w strefie euro).
4. Seminarium Naukowe: *„Czy to już koniec Unii Europejskiej? Możliwe prognozy/scenariusze przyszłości integracji”*, 13 czerwca 2013, Ośrodek Analiz Politologicznych, Instytut Nauk Politycznych oraz Instytut Europejski Uniwersytetu Warszawskiego (udział w dyskusji związanej z tworzeniem unii bankowej, a zwłaszcza pierwszego jej filaru, jakim jest wspólny nadzór bankowy).
5. Konferencja Naukowa: *„Wadliwe kody pamięci. Zniekształcenie pamięci o niemieckich nazistowskich obozach koncentracyjnych w mediach za granicą”*, 11 października 2013, Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP, Instytut Europeistyki UW, Katedra Prawa Europejskiego SGH.
6. Konferencja Naukowa: *„Badania i studia europejskie w perspektywie politologicznej”*, 26 listopada 2013, Zakład Badań nad Integracją Europejską, Wydział Nauk Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Ośrodek Badań i Edukacji Europejskiej UAM.

Organizacja konferencji naukowych:

1. Międzynarodowa Konferencja Naukowa: „*System niepolarny w strukturze współczesnego świata*”, Instytut Nauk Politycznych Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie, Częstochowa 24–25 października 2010 (członek komitetu organizacyjnego).
2. Międzynarodowa Konferencja Naukowa: „*Samorząd miejski i jego elity*”, zorganizowana przez Instytut Nauk Politycznych Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie, Złoty Potok 13/14 października 2011 (członek komitetu organizacyjnego).
3. Współudział w organizacji seminarium „*Bilans polskiego członkostwa w Unii Europejskiej*” w ramach cyklu seminariów „*Dziesięć seminariów na dziesięciolecie członkostwa Polski w Unii Europejskiej*”, pod honorowym patronatem Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Polsce, 20 stycznia 2014 r., Instytut Europeistyki Uniwersytet Warszawski oraz Katedra Prawa Europejskiego Szkoła Główna Handlowa.
4. Udział w Komitecie organizacyjnym *I Ogólnopolskiego Kongresu Europeistyki*, Uniwersytet Warszawski, 18–19 września 2014 r.

Doskonalenie zawodowe:

- studia podyplomowe w zakresie zarządzania i marketingu – specjalność: zarządzanie w oświacie, Politechnika Częstochowska, Wydział Zarządzania, 2000 r.;
- studia podyplomowe w zakresie przedsiębiorczości, Uniwersytet Łódzki, Wydział Zarządzania, 2001 r.;
- studia podyplomowe w zakresie informatyki w szkole, Akademia Ekonomiczna, Kolegium Zarządzania, 2001 r.;
- udział w ogólnopolskich warsztatach metodologicznych dla habilitantów i doktorantów organizowanych przez Katedrę Europeistyki, Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, 10–11 maja 2010 r.;
- szkolenie dla kandydatów na członków rad nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa, 2011 r.

Osiągnięcia dydaktyczne

Prowadzone przedmioty:

- polityka gospodarcza (wykłady, ćwiczenia);
- współczesne międzynarodowe stosunki gospodarcze i finansowe (wykłady, ćwiczenia);
- geografia gospodarcza (wykłady, ćwiczenia);
- podstawy ekonomii (wykłady, ćwiczenia);
- finanse państwa i samorządu terytorialnego (wykłady, ćwiczenia);
- bezpieczeństwo ekonomiczne (wykłady, ćwiczenia);
- socjologia (wykłady, ćwiczenia).

Promowani studenci:

Pod kierunkiem Habilitanta zostało napisanych i obronionych 36 prac licencjackich w Instytucie Nauk Politycznych Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie.

Ocena ewaluacyjna za 2013 r. – 4,79

Członkostwo w stowarzyszeniach:

- wiceprezes Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych, oddział w Częstochowie;
- członek Polskiego Towarzystwa Studiów Europejskich

Udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism:

- członek Rady Naukowej „Res Politicae” – „Prace Naukowe Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie”;
- członek Rady Redakcyjnej czasopisma „Studia Wschodnioeuropejskie”, Instytut Europeistyki UW.

Wyróżnienia i nagrody:

- 2001 r. – wyróżnienie prof. Wiesława Pusia prorektora Uniwersytetu Łódzkiego za osiągnięte wyniki na Podyplomowym Studium Kształcenia w Zakresie Przedsiębiorczości organizowanym przez Wydział Zarządzania – Katedrę Przedsiębiorczości i Polityki Przemysłowej UŁ;
- 2010 r. – Nagroda Starosty Powiatu Radomszczańskiego za osiągnięcia w pracy dydaktyczno-wychowawczej.
- 2002 r. – Nagroda Dyrektora Szkoły za osiągnięcia w pracy dydaktyczno-wychowawczej;
- 2005 r. – Nagroda Dyrektora Szkoły za osiągnięcia w pracy dydaktyczno-wychowawczej;

Pełnione funkcje:

- członek Rady Wydziału Filologiczno-Historycznego AJD w Częstochowie;
- sekretarz Olimpiady Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym w województwie śląskim;
- członek Kierunkowego Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia AJD w Częstochowie;
- członek Wydziałowego Zespołu ds. opracowania misji i strategii Wydziału Filologiczno-Historycznego AJD w Częstochowie

Działalność publiczna

- wiceprzewodniczący Rady Powiatu Radomszczańskiego w latach 2006–2010,
- radny Rady Miejskiej w Przedborzu w latach 1998–2002;
- udział w pracach kapituły „Perły Lublinieckiego Biznesu”, Lubliniec 2014;
- udział w pracach kapituły „Perły Biznesu Kłobuckiego”, Kłobuck 2014;
- udział w pracach kapituły „Perły Biznesu Kłobuckiego”, Kłobuck 2011;
- współpraca z biurem prof. Jerzego Buzka Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego w latach 2009-2012: organizacja Dnia Europejskiego – 2002 r.; spotkanie z pracownikami naukowymi i studentami – 2008 r.; Patronatu Honorowego Olimpiady WOPiŚW 2012/2013; organizacja wyjazdu studentów do Brukseli w dniach 3–8 listopada 2013 r.

Inne

- powołanie do funkcji eksperta z listy MEN ds. awansu zawodowego nauczycieli – 2001;
- nadanie stopnia awansu zawodowego nauczyciela dyplomowanego – 2001 r.;
- praca przy tworzeniu kierunku „bezpieczeństwo narodowe” w Akademii im J. Długosza w Częstochowie;
- udział w powadzeniu strony internetowej Instytutu Nauk Politycznych Akademii im Jana Długosza w Częstochowie – do kwietnia 2012 r.
- uczestnictwo w Walnym Zgromadzeniu Delegatów Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych, Warszawa, 26 września 2013 r.

Popularyzacja nauki

- 20 września 2002 r. – „Dzień europejski w mojej szkole” zorganizowany w Liceum Ogólnokształcącym w Przedborzu (udział: prof. J. Buzek, asystent K. Kwiatkowski, dyrektor Łódzkiego Kuratorium Oświaty, dyrektorzy i młodzież szkół średnich z powiatu radomszczańskiego);
- 2007 r. (10 maja, 24 maja, 7 czerwca) – organizacja spotkań w młodzieżą w Publicznym Gimnazjum w Przedborzu w ramach cyklu: *Funkcjonowanie samorządu terytorialnego w Polsce: Funkcjonowanie samorządu gminnego; Funkcjonowanie samorządu powiatowego; Funkcjonowanie sejmiku wojewódzkiego*;
- październik 2008 r. – organizacja spotkania prof. Jerzego Buzka posła do Parlamentu Europejskiego ze studentami i pracownikami naukowymi Instytutu Nauk Politycznych Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie;
- organizacja LIV Olimpiady Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym na poziomie szkolnym w okręgu śląskim – 23 listopada 2012 r., we współpracy z Wydziałem Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej, Patronat Honorowy – prof. Jerzy Buzek Przewodniczący Parlamentu Europejskiego w latach 2009–2012; sekretarz zawodów, koordynacja działań organizacyjnych na szczeblu szkolnym;
- organizacja LIV Olimpiady Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym na poziomie okręgu śląskiego – 19 stycznia 2013 r., we współpracy z Wydziałem Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej, Patronat Honorowy – prof. Jerzy Buzek Przewodniczący Parlamentu Europejskiego w latach 2009–2012; sekretarz zawodów, koordynacja działań organizacyjnych na szczeblu okręgowym;
- organizacja LV Olimpiady Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym na poziomie szkolnym w okręgu śląskim – 22 listopada 2013 r., we współpracy z Wydziałem Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej; zakres obowiązków: sekretarz konkursu, koordynacja działań Organizacyjnych na szczeblu szkolnym;
- organizacja LV Olimpiady Wiedzy o Polsce i Świecie Współczesnym na poziomie okręgu śląskiego – 18 stycznia 2014 r., we współpracy z Wydziałem Dziennikarstwa i Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, na zlecenie Ministerstwa Edukacji Narodowej; zakres obowiązków: sekretarz zawodów, koordynacja działań organizacyjnych na szczeblu okręgowym;

- moderator spotkania prof. Jerzego Buzka Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego w latach 2009-2012 z pracownikami naukowymi i studentami Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie – 9 grudnia 2013 r., w trakcie spotkania poruszano problemy dotyczące polskiej i europejskiej polityki gospodarczej.

Współpraca międzynarodowa:

- udział w Międzynarodowej Konferencji Naukowej „*Narodowa konsolidacja i europejska integracja Ukrainy*”, 31 października – 1 listopada 2013 r., Instytut Historii, Politologii i Stosunków Międzynarodowych, Prykarpacki Uniwersytet Narodowy im. Wasyla Stefanyka w Iwano-Frankowsku (Ukraina) (wygłoszony referat: *Instytucjonalne uwarunkowania działania banku centralnego w Unii Europejskiej*);
- udział w pracach ukraińskiego zespołu badawczego składającego się z politologów i historyków, którego efektem była publikacja *Чи потрібний Євросоюзу валютний фонд?* „Гілея: науковий вісник” Збірник наукових праць, Випуск 68, Київ 2013, wydana przez Państwowy Uniwersytet Pedagogiczny im. Dragomanowa w Kijowie i Ukrainską Akademię Nauk. Przedmiotem badań, prowadzonych w ramach tego zespołu, były rozważania związane z potrzebą utworzenia funduszu walutowego w Unii Europejskiej;
- nawiązanie współpracy z Uniwersytetem Koblenz-Landau (Niemcy), którego efektem był cykl wykładów prof. dra Siegmara Schmidta: *A global actor? The EU in international politics* oraz *Democracy, Governance and Development in Sub-Sahara Africa*, zrealizowanych w dniach 22.05 – 05.04.2013 r. w Instytucie Nauk Politycznych Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie.

Dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz współpracy międzynarodowej
Habilitanta należy uznać za znaczący i spełniający wymogi stawiane przed osobami
ubiegającymi się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

KONKLUZJA

Habilitant posiada dorobek naukowo-badawczy, dydaktyczny i popularyzatorski oraz w ramach współpracy międzynarodowej świadczący o dobrym przygotowaniu merytorycznym i

opanowaniu warsztatu naukowego. Jego prace są w pełni oryginalne, erudycyjne i prowokujące do naukowej dyskusji. Przedstawiona rozprawa habilitacyjna nie ma odpowiednika w polskiej literaturze naukowej i wykorzystano w niej odpowiednie pozycje literatury przedmiotu. Łącznie dorobek naukowo-badawczy, rozprawa habilitacyjna, dorobek dydaktyczny i popularyzatorski oraz w zakresie współpracy międzynarodowej dr Ireneusza Krasia odpowiadają kryteriom oceny w obszarze nauk społecznych określonym w paragrafie 3(2), 4 i 5 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, przyjętego na podstawie art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. W rezultacie opowiadam się za dopuszczeniem dr Ireneusza Krasia do dalszych stadiów postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauk o polityce.

Poznań, dnia 17 lipca 2014 r.

Prof. zw. dr hab. Zdzisław W. Puślecki